

"המרד חייב להימשך. מרד אחר, שונה. על הארץ הרחוקה,
הנכספת והבלתי מושגת חלמנו גם בגטאות, וגם במחנות.
בחלומנו היא היתה טהורה, צדק שלט בה, שוויון ערך אדם –
חלום נפלא של בית.

במה נמרוד? - שואלים אותי לא פעם צעירים, ואני עונה –
החשוב לי עכשיו זה העתיד, זה אתם – הדור השני, השלישי,
הרביעי והדורות הבאים.

עתידכם כאן בארץ הזו היחידה, היפה, האהובה ופגועה
בגזענות, שנאת האחר והזר, יש בה חמדנות וונדליזם
וסכינאות ואלימות נגד חלשים וקשישים –
אתם יכולים, אתם חייבים ללחום בכל הרוע הזה,
בכל שנוגד לערכים אנושיים.

איך? דרך אכפתיות ואי אדישות, מעורבות ועשייה בבית,
בבית ספר, ברחוב בכל מקום שפוגשים רוע. תהיו ראויים
ללוחמים, לכל אלה שנאבקו ואבדו לנו.
תחנכו עצמכם ואחרים לאהבה ולא לשנאה, לשלום, לרעות,
ליופי, לצחוק ושמחה.

זה קשה – אתם יכולים. אני מאמינה בכם.
אל תאכזבו אותי ואת חברי שאינם.

"בשם הלוחמים מאז אני קוראת לנוער שלנו:
שמרו על החלום, טפחו אותו, היאבקו עבורו."

חווקה פולמן רבן
מתוך נאום בעצרת בלוחמי הגטאות
2008

